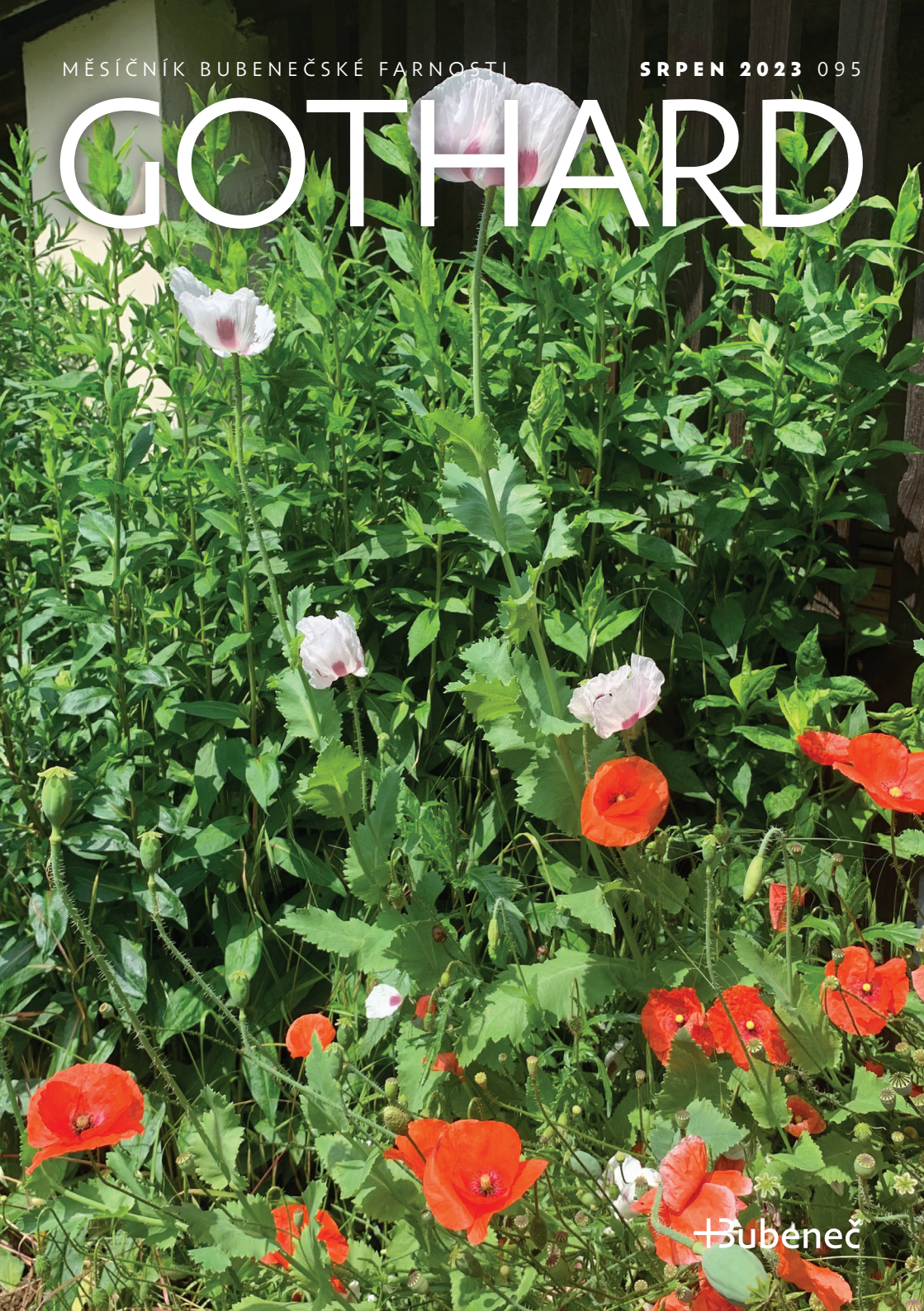

MĚSÍČNÍK BUBENEČSKÉ FARNOSTI

SRPEN 2023 095

GOTTHARD

+žubeneč

Milí farníci, i když se rok co rok opakuje naprosto stejný scénář mých letních měsíců, miluji tento čas. Dlouhé týdny dopředu si sice pravidelně zapisuji, co vše musím stihnout, dohnat, komu napsat, zavolat, koho navštívit, takže červenec a srpen jsou pro mě paradoxně jedny z nejvytíženějších měsíců v roce, nicméně je to jiný druh aktivity a jiná forma povinnosti. Ano, nespletl jsem si toto slovo, protože vše výše popsané se netýká pouze přátel a kamarádů, s nimiž chci trávit svůj čas proto, že je to pro mě příjemné, ale jde především o lidi, kteří na ten můj čas nebo mě slovo čekají. Buď mi to kdysi dávno nebo nedávno řekli („mohl byste mě navštívit“), anebo jsem to při jakési jiné události vycítil (viděl jsem, že z kostela nějaký pán chodí vždy sám anebo že ta žena z kostelní lavice je pravidelně až příliš ustaraná). Nebo zkrátka daný kontakt risknu proto, že vím o něčem těžkém, čím dotyční prošli, a vytuším, že by jim prospělo si jen tak popovídat...

Vím, že termín povinnosti dnešní svět příliš nemiluje ani vzhledem k sobě, ani vzhledem k nastupující generaci. Chceme si vytvořit ideální prostředí, kde se budeme víceméně řídit svými pocity, svými preferencemi a nebudeme muset dělat nic, o čem svobodně nerozhodneme, že tak dělat chceme. Je to krásný, ale nikoli vznešený ideál. Protože tento model s sebou bezděčně nese také předpoklad, že někdo bude chtít dělat i takové věci, které se nám dělat nechťejí. Jednoduše i proto, že je pro sebe očekáváme. Mít nejen vynesené popelnice, brzy ráno dobře zásobované obchody, včas doručené balíčky, ale i na zodpovědných pozicích, od nichž očekáváme dobré a bezproblémové řízení, potkávat usměvavé a laskavé lidi, ochotné udělat i něco víc, než jsou jejich povinnosti.

I když nám do letošního léta stále zaznívají hrozné zprávy z války na Ukrajině a občas nás děsí, že nebudeme mít dostatek financí pro všechno, na co jsem již desetiletí byli zvyklí, stále se máme nadstandardně dobře a můžeme prožívat hodně věcí a událostí, o nichž předchozí generace nemohly ani snít. Kupujeme si různé zážitky, pracujeme online z kteréhokoli koutu světa, s batohem na zádech a dostatečně nabitou kreditkou obhájíme svět, sdílíme virtuálně jakýkoli zážitek a své rádo by chytré myšlenky rozešleme stovkám svých followerů. Teleportujeme se kamkoli na světě, můžeme mít na internetu svůj malý televizní

kanál, stačí, abychom si našli dostatek diváků. Pouštíme drony a díváme se do soukromí druhých anebo na svět kolem sebe z výšky, aniž bychom se druhé strany ptali na názor. Náš slovník se obohacuje o nová slova tak rychle, že už ani nehledáme jejich český ekvivalent. Carsharing, carpooling, spotify, cloud, netflix, crowdfunding, swap, airbnb, stream... Zařadit se do života, který frčí, znamená rozumět alespoň některým z nich a používat je.

Zpět ale k slovu, které škrtnáme. Povinnost. Musíš. Budeš. Uděláš. Imperativ, jemuž se bráníme nejen při jeho vyslechnutí, ale už i při jeho čtení. Přitom v Božím Slovu, o kterém nikdo z věřících nemůže pochybovat, že bylo člověku darováno z lásky a s láskou, se to příkazy a povinnostmi jen hemží. Život se nám představuje jako následování života Ježíše Krista, nejen jako náš vlastní život doprovázený Kristem (třeba v podobě svátosti). Pojď za mnou tak znamená otočit volantem a sjet z pohodlné cesty, po které jsme chtěli jít, ale zvolit si i tu cestu, na niž se nám nechce. Jednoduše proto, že je správná. Povinnost volit tento životní styl není dobrovolnou alternativou, jde o bezpodmínečné kritérium k dosažení Božího života.

A na této cestě Božího Slova jsou pak i ty příkazy o lidech, kteří na nás čekají. A na které nemáme čas. A často ani chuť. Lidé, s nimiž se sejít neznamená neprodleně prožít silný citový prožitek, ba dokonce to s sebou může přinést i řadu sebezapření už na začátku při plánování, pak i při samotné realizaci příslušného setkání, a dokonce i po jeho skončení.

A přesto to vše lze udělat s radostí. Když víme, že to je správné a že to má smysl. Když na konci léta budeme sice možná méně odpočatí a s menšími vzpomínkami na nějakou exotickou či neexotickou destinaci, zato bohatší o pár uzdravených vztahů, o několik desítek úsměvů na tvářích druhých anebo o nemalý počet našich obhájců u Božího soudu, kteří se za nás budou přimlouvat, protože jsme si ukrojili z vlastního volna a vyhledali jsme je...

Kéž nás Boží Slovo a Ježíšův příklad doprovází i v srpnu. Scházíme se v kostele nejen proto, abychom si splnili nedělní povinnost, ale kdykoli, i v týdnu, právě proto, abychom se vzájemně povzbudili, že na cestě tohoto druhu nejsme sami. Nebojme se být jiní a nabízet světu i jinou formu prožívání léta, než je pouze relax a odpočinek...

P. Milos

NOVOKNĚŽ

Milí farníci,
z celého srdce vám všem moc děkuji. Za společně prožité chvíle při kněžském svěcení a při primici. Myslím, že nebudu mluvit jen za sebe, když řeknu, že to byly dny krásné, požehnané, dny milých setkání. Děkuji vám také ještě jednou za dobu doprovázení k těmto mým životním událostem.

Pokud byste si chtěli den svěcení nebo primice připomenout díky fotografiím, pak vězte, že je naleznete na webu fotografického spolku Člověk a Víra (www.cloveka-vira.cz). Zde na stránce Gotharda je z nich vytištěn jen ten nejužší výběr ;-).

Ještě jednou děkuji. Nesu vás ve svém srdci.

Liadal

V uplynulých týdnech dorazilo na adresu farnosti několik pohledů, adresovaných naší farnosti. Zde jsou:

DÍRNÁ – Zdravím z Dírné.
Thea (Boušková)

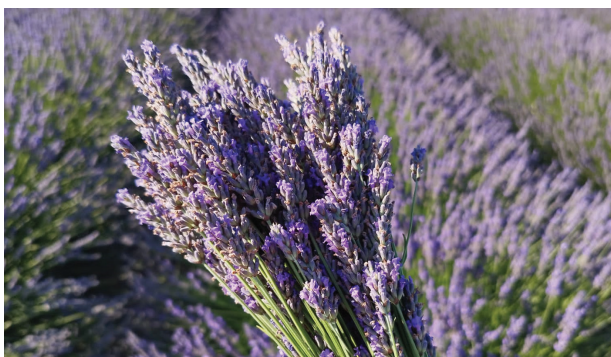
KRÁSNA HORA NAD VLTAVOU – Pozdrav a vzpomínku posílá z chalupy Věra Benešová. Vzpomínám na všechny farníky a přeji vše dobré našemu společenství.

BARCELONA →

Krásný pozdrav z Barcelony – Sagrada Familia, park Guell... Posíláme celé farnosti. *Adam, Kryštof, Magdalena a Michal (Vondráčkovi)*

STAROVIČKY →

Posíláme vám krásný pozdrav z dovolené v Jihomoravském kraji. Foto sice trošku vypadá jako Provence, ale je to Levandulová farma ve Starovičkách. *Jana a Richard (Semufovi)*

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Britské Panenské ostrovy 7. srpna 2023 – 3. září 2023

V dubnu roku 2022 obletěla anglofonní svět důležitá zpráva: při razii v americkém Miami byl zadržen a zatčen úřadující premiér Britských Panenských ostrovů Andrew Fahie. Agenti, vydávající se za pašeráky kokainu z mexického drogového kartelu, si s ním zde sjednali schůzi, při níž jim za úplatek 700 000 dolarů umožnil používat přístavy na ostrovech ve spolupráci s tajným informátorem. Okamžitě reakce politiků Spojeného království, pod něž tyto ostrovy patří, byly plné zděšení a silných slov, v nichž se ozýval i návrh, aby tomto závislému území se samostatnou vládou bylo toto právo odejmuto a na ostrovech byla zavedena přímá správa z Londýna.

Celý skandál byl tím větší, že tato schůzka nebyla jediná a součástí dohody bylo předstírání boje proti drogám. V inkriminovaný den bylo rovněž objeveno soukromé letadlo, na jehož palubě se nacházely značkové tašky se zmiňovanou hotovostí.

Britské Panenské ostrovy (BVI) jsou královským zámořským územím, tvořeným více než 60 většími či menšími ostrovy, nacházejícími se v Karibiku východně od Portorika. Od nizozemských osadníků část souostroví převzali roku 1666 britští plantážníci, zatímco další část spravovalo Dánsko. Když v roce 1917 Dánské království prodalo za 25 milionů USD své území USA, zbytek byl nazván Britskými Panenskými ostrovy, aby se odlišily od těch amerických.

Hlavními ostrovy jsou Tortola, Virgin Gorda, Anegada a Jost Van Dyke, nejvíce obydleným z nich je Tortola, na níž leží i hlavní město Road Town. Kromě Anegady, která je korálového původu (proto se od ostatních liší i svou geomorfologií), jsou všechny ostatní ostrovy vulkanické. Pro turisty jde o zajímavou destinaci, protože pobřeží netvoří pouze pláže, ale i ideální kotviště pro jachty, zatímco hlubší – a zároveň ne příliš daleké – mořské okraje u pevniny se využívají k potápění či snorchlování. Výjimečným místem pro tento účel je pak ostrov Virgin Gorda se zátokou, posetou obřími žulovými balvany, které vytvářejí mořská jezírka a jeskyně, nazývané mořské lázně.

Další atrakcí je vrak lodě Rhone, která ztroskotala u pobřeží Salt Island v roce 1867, když ji potopil hurikán a z posádky zabil 124 osob.

Na celém území žije přibližně 32 tisíc lidí, jejichž původ lze odvodit jak od španělských, nizozemských či britských osadníků, tak i od afrických otroků. Takto heterogenní společnost vytvořila speciální karibský dialekt, v němž se míchají mnohé evropské jazyky se základem ve španělštině, úředním jazykem, v němž vycházejí knihy, tiskoviny a všechny úřední listiny, však zůstává angličtina.

BVI samy sebe ve vlastní ústavě definují jako sekulární subjekt s odlukou církví od státu. Křesťané tvoří asi $\frac{3}{4}$ celé populace, je však nutno podotknout, že praktikujících je pouhých 9 % a ve všech církevních denominacích dochází k rapidnímu úbytku věřících, zejména z mladé generace. Katolíci jsou seskupeni ve čtyřech větších komunitách, přičemž pouze 3 z nich mají vlastní kostel a kapli, věřící na Anegadě se schází na bohoslužby ve svém příbytku. Zajímavostí je slib věrnosti, roku 2016 zavedený zákonem pro školy a pro oficiální úřední pozice, v němž přísahající slibuje věrnost nejen „témto“ Panenským ostrovům, ale i Bohu. Tím více zářící fakt, že tento ráj v Karibiku je zároveň rájem pro finanční machinace a spolu s Bermudami je označován za největší problémové území s daňovými podvody.

Večer věnovaný Britským Panenským ostrovům – 7. srpna 2023:

17:30 mše svatá s úmyslem za BVI; 18:15 prezentace základních informací, historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavěk)

Kostel není jediným místem, kde máme ohlašovat evangelium. Naopak, kostel je jakýmsi krbem, u něhož se my věřící máme sejít společně, abychom se povzbudili v jednotné katolické nauce, aktivně vytvářeli společenství, a pak posílnění svátostmi odcházeli na různá působiště a do různých míst, abychom tam vydávali svědectví o své víře v Boha. Kromě reálného prostoru se však poslední dobou lidé vyskytují velmi často i v prostoru virtuálním. Jít s Božím Slovem a se svou vírou za nimi je také úkolem a posláním nás všech, nejen kněží. Na facebooku naši farní komunitu zastupuje Tomáš DOČKAL.

Milí farníci, je mým úkolem představit vám správce farního facebooku, jelikož tuto funkci zastávám. Moje cesta do bubenečské farnosti začala v mých 20 letech, kdy jsem jako student začal navštěvovat setkání katechumenů v akademické farnosti u svatého Salvátora. Zde jsem byl asi po dvou letech o Velikonocích otcem Halíkem pokřtěn. Na tuhle dobu a okamžik svého křtu vzpomínám s velkou láskou. Kdo byl stejně jako já pokřtěný až v dospělosti a nebyl vychováván ve víře, moje nadšení a radost jistě pochopí. Po svém křtu jsem navštěvoval více různých farností podle toho, kde jsem se právě pohyboval. Farní společenství tam většinou nefungovalo zdaleka tak skvěle jako u nás v Bubenči. Spíše to znamenalo jít někam v neděli na mši. Můj dojem je takový, že se lidé moc neznají, jsou poměrně uzavření a málo navazují kontakty s nově příchozími. Až nakonec po letech jsem objevil malou bubenečskou farnost, kde mi naprosto učarovala její atmosféra, jak funguje společenství věřících, způsob, jakým otec Miloš farnost vede, a také jeho kázání. Bylo rozhodnuto, zde se cítím doma, zde se staneme jejími členy. Přestože jsme se mezitím přestěhovali z Modřan do Berouna, zůstali jsme bubenečské farnosti věrní, máme ji

moc rádi a považujeme farní společenství za velký dar.

Naše farnost se na sociálních sítích prezentuje na facebooku. Objevují se zde příspěvky z našich farních setkání, významných událostí farnosti jako např. z poutní slavnosti s návštěvou Mons. Okolo, prvního svatého přijímání dětí apod. Dále na facebooku zveřejňujeme významné ohlášky. Facebookový profil farnosti může být tak trochu kronikou našeho farního života, kde si můžete prohlédnout i fotky z našich farních setkání. Rád bych vás touto cestou požádal, pokud fotíte některou farní akci, prosím pošlete mi vaše fotky, rád je pak na facebooku zveřejním. Náš profil to může hodně obohatit.

Hodně jsme otcem Milošem a dalšími farníky diskutovali, jaká forma prezentace života farnosti na sociálních sítích je nejvhodnější, v dnešní době jich existuje velké množství a jsou i různé věkově zaměřené, proto jsme se rozhodli, že zatímco on zkusí proniknout na instagram, zůstaneme prozatím i u dnes již tradičního facebooku.

Článek na houby? S Gothardem na houby!

Milý čtenáři, čas prázdnin, dovolených a žní se přehoupl do své druhé poloviny. Pro měsíc srpen je v našich krajinách charakteristická častá návštěva lesů a hájů za účelem sběru hub, v časných ranních hodinách pořádají se různé rojnice za účelem co největšího výtěžku. V druhém prázdninovém a lehce odpočinkovém čísle vám přinášíme několik dobrých rad a zásad, abyste se nedostali do problémů.

Pravidla pro sběr hub:

Houbu vždy vyjměte ze země celou, a to tak, že ji opatrně vytočíte. Nikdy neodřezávejte pouze klobouk. Teprve po stoprocentním určení druhu je možné například odříznout spodek třeně, kde jsou mnohdy důležité znaky pro determinaci.

Sbírejte jen ty houby, které mají dostatek znaků pro spolehlivé určení. Příliš mladé nebo neobvyklými povětrnostními vlivy pozměněné plodnice nemusí mít všechny typické znaky vyvinuté, a nejsou tak vhodné ke sběru pro využití v kuchyni. Mějte na paměti, že za případný omyl se bohužel platí vysoká cena.

Pokud si budete chtít rozšířit repertoár sbíraných hub, nejprve se naučte dobře poznávat nejen nově sbíraný druh, ale i jemu podobné nejedlé, a zejména jedovaté druhy. Své určení si také opakovaně nechte ověřit u odborníků, například v mykologické poradně. Nutné je vždy studovat živé plodnice, jen fotografie ke stoprocentnímu určení druhu nestačí.

Při sběru hub dejte pozor na osoby s kognitivním deficitem, aby houby neochutnávaly. I mnoho jedlých druhů je v syrovém stavu nejdlejších.

Zvýšené opatrnosti je třeba při sběru hub v zahraničí. Přestože tamní houby mohou být velmi podobné našim druhům, jednat se může i o druhy místní, o jejichž jedlosti či jedovatosti nemusí existovat žádné údaje.

Také jedlé houby vám mohou způsobit velké zdravotní obtíže, pokud je uložíte do igelitové tašky nebo sáčku a necháte je v teplém počasí při cestě domů uložené třeba v kufru auta. Bílkoviny, které plodnice obsahují, se pak začínají rychle kazit. Stejnou rychlostí se v nich zároveň množí bakterie. To pro váš za-

ludek není nic dobrého. V krajním případě vás po požití takových hub čeká zvracení, bolesti v břiše a průjem.

Chybí vám orientační smysl? Snadno se může stát, že mýtinu, na které jste našli pořádnou úrodu hříbků, už příště nenajdete. Pomoc je jednoduchá. Pokud máte GPS do auta nebo v telefonu, nezapomeňte je vzít s sebou. Souřadnice si uložíte a příště půjdete najisto.

Kam na houby v Praze?**Obora Hvězda**

V severozápadní části Prahy můžete vyrazit do přírodní památky rozkládající se na území Liboce, kde jsou k nalezení oblíbené druhy hub. Pokud náhodou nebudete mít štěstí a Váš košík zůstane prázdný, odnesete si alespoň příjemný zážitek z krásného prostředí. Nejrychlejší cesta tam vede ze zastávky Sídliště Petřiny, kde staví tramvajové linky číslo 1 a 2 nebo autobus číslo 191. Přístup do lesa je možný i z křižovatky Vypich, kam se dostanete tramvajemi 22 a 25, případně autobusovými linkami číslo 174, 180, 184 nebo 191.

Klánovický les

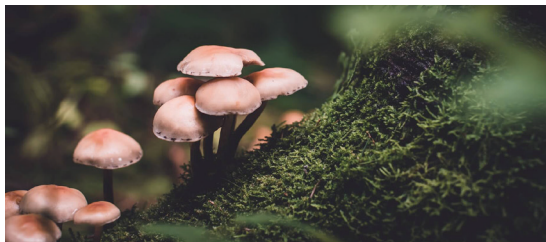
Nejvíce houbařů najdeme nejspíše v Klánovickém lese, který se rozkládá na východním okraji Prahy. Nejoblíbenější lokací pro sběr hub je okraj lesa zvaný Vidrholec. Pokud se chcete dostat přímo na okraj lesa, vsaďte na vlak linky S1 do zastávky Praha-Klánovice nebo autobusy číslo 163, 209 a 250 směrem do Újezdu nad Lesy.

Divoká Šárka

Dalším oblíbeným místem pro romantické procházky nebo sběr hub v Praze je přírodní rezervace Divoká Šárka. Jedná se o jeden z největších pražských parků, do kterého se dostanete linkami tramvaje číslo 20 a 26, a to až na konečnou zastávku Divoká Šárka. Využít můžete i autobusy 161 a 312, které jezdí do Nebušic.

Vaši,

František a Anežka

Dnešní bubenečský hřbitov se nachází mezi ulicemi Březovského, Albánská, Ve Struhách a Antonína Čermáka. Byl založen roku 1888 na místě zvaném Ve Struhách, protože předchozí hřbitov Na Skalce už nedostačoval. Některé náhrobky byly odtamtud přeneseny.

Původní hřbitovní kaple sv. archanděla Rafaela byla spolu s márnicí zrušena a vybudována v ní byla kancelář Hřbitovní správy.

Předchozí bubenečský hřbitov se nacházel mezi ulicí Wolkerova a zdí parku Stromovka, cca 200 m východně od našeho kostela sv. Gotharda. Byl zde zřízen v roce 1801, tedy ve stejné době, kdy došlo k přestavbě bubenečského kostela, jenž byl rozšířen na úkor přílehlého hřbitova.

Nejstarší hřbitov v Bubenči se nacházel právě kolem kostela, a to už od jeho založení. Protože Bubeneč (v té době Přední Ovenec) byl až do 19. století ne příliš vyhledávanou a spíše neobydlenou lokalitou (všechny nepřátelské nájezdy na Prahu se vedly od Vltavy přes Stromovku a většinou jako důsledek za sebou zanechávaly vypálené domy anebo poničená pole), místních obyvatel nebylo mnoho. Neveliký hřbitůvek na skalním ostrohu dostačoval, než se Bubeneč začal rozšiřovat i v důsledku výstavby nových vil a rezidenčních budov.

Původní hřbitov na kostelní zahradě připomene už jen občasné nalezení kostí při výkopových pracích. Abychom na tuto skutečnost nezapomněli a aby se i do budoucích generací zachovala památka na zemřelé, z nichž většina chodila do bubenečského kostela a starala se o něj, byl na kostelní zahradě, tedy v místech nejstaršího

hřbitova v Bubenči, vztyčen historizující železný kříž z bývalého neznámého náhrobku. Pod ním v kamenném soklu nápis podává informaci právě o tom, že se nacházíme na místě původního bubenečského hřbitova.

Kamenný sokl vsadila, nápis vyhotovila a celý pomník instalovala firma Kamenictví Matička.

Konečná cena: 52.620 Kč

Děkujeme za finanční dary, díky nimž můžeme nadále investovat do realizace potřebných oprav a rekonstrukcí. Příložený QR kód je nastavený na dar 500 a 1000 Kč. Každý dar evidujeme a v lednu příštího roku vydáváme o něm potvrzení.

QR kod 500

QR kod 1000

V současnosti máme vyčerpané veškeré farní úspory, budeme proto vděční za každý dar, kterým znovu vytvoříme finanční rezervu nejen na investice, ale i na běžné platby energií a každodenních výdajů ve farnosti.

Z plánovaných investic v roce 2023 se ještě bude realizovat:

- stavebně-historický průzkum kostela (potřebný pro odstranění černé stavby: přístavku ke kostelu, k němuž jsme jako vlastníci opakovaně vyzýváni již od roku 2018)

Liturgická služba jáhna není jeho hlavní náplní ani důvodem k jeho svěcení (bohužel mnohdy a leckde se pořád bere jáhen pouze jako náhražka za chybějící kněze, nebo dokonce jakoby kariéře nedokončeného teologa, jenž to dál – zatím, než umožní svěcení ženatých mužů – nedotáhl). Přesto má jeho role při mešní liturgii významnější postavení než jen ministrování či posluhování biskupovi anebo knězi. Vše, co je mu při mši svěřeno, vychází z jeho poslání, kterým je vedení charitní činnosti konkrétního křesťanského společenství, zpočátku pod vedením biskupa, posléze pod vedením biskupem pověřených kněží.

Když se po druhém vatikánském koncilu prováděla liturgická reforma, největší změna nastávala ve vnějších projevech a symbolech: vytrácela se „vnější krása“, hledal se „vnitřní obsah“. Bohužel leckde se krása opustila, aniž by se obsah našel a následně vysvětlil. Proto se pořád nedokážeme vrátit k původnímu smyslu křesťanských sborů: křesťané měli svědčit o své víře SPOLU, a to nejen v kostele. Naopak, v dobách, kdy se křesťané nejrychleji šířili, kostely ještě neměli, liturgii sloužili ve větších domech anebo na pohřebištích. Jáhen byl znám celému společenství spíše V CIVILU, byl tím vnějším a hlavním koordinátorem lásky, projevované konkrétními skutky, zatímco kněz se plně věnoval studiu Písma, jeho výkladu a udělování svátostí.

Věřím, že i naše farnost bude jednou disponovat takovýmto člověkem, jenž bude nám všem, následně i světu kolem nás, znám jako muž víry, jako muž lásky, jako jeden z reprezentantů farní komunity, jehož hlavní náplní nebude nějaký úkon u oltáře. Ale když tam bude, bude vědět, kde je jeho místo a co má dělat.

Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

C) Úkoly akolyty

187. Úkoly, které může konat akolyta, jsou různé; mnohé z nich je někdy třeba konat ve stejnou chvíli. Je proto dobré vhodně tyto úkoly rozdělit mezi několik akolytů. Je-li však přítomen pouze jeden akolyta, vykonává sám to, co je důležitější, a ostatní úkoly se rozdělí mezi více příslušujících.

Úvodní obřady

188. Při příchodu k oltáři může nést kříž uprostřed dvou příslušujících s rozžatými svícemi. Když přijde k oltáři, postaví kříž u oltáře, aby byl oltářním křížem, nebo ho uloží na důstojné místo. Potom zaujme své místo v presbytáři.

189. Během celé bohoslužby má akolyta přistupovat ke knězi nebo jáhnovi, kdykoli je třeba držet jim knihu anebo pomoci s něčím jiným potřebným. Je proto vhodné, aby, pokud je to možné, zaujal takové místo, odkud by mohl svou službu co nejlépe plnit, ať u sedadla, nebo u oltáře.

Slavení eucharistie

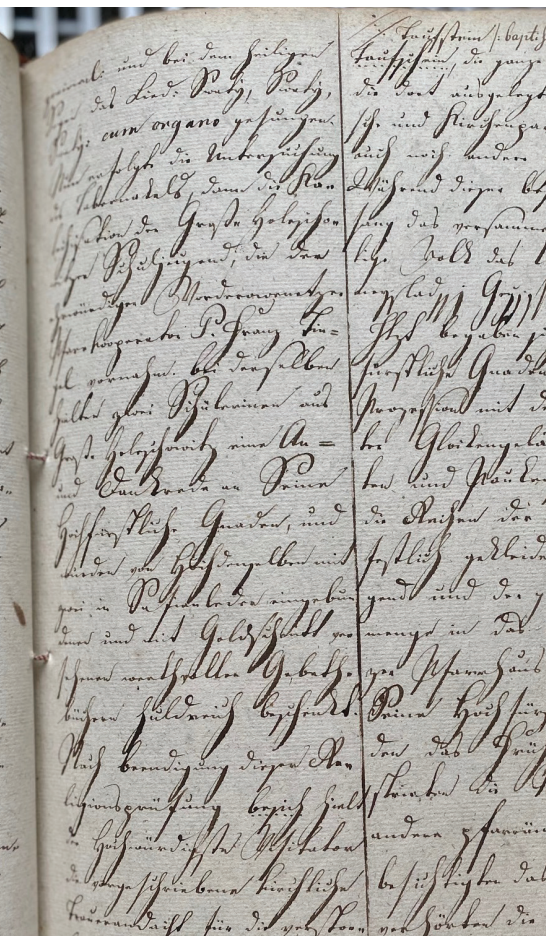
190. Není-li přítomen jáhen, po přímluvách, zatímco kněz zůstává u sedadla, položí

akolyta na oltář korporál, purifikatorium, kalich, palu a misál. Potom, je-li třeba, pomáhá knězi při přejímání darů lidu, a když je to vhodné, přináší k oltáři chléb a víno a podává je knězi. Používá-li se kadidla, předává knězi kaditelnici a přísluhuje mu při okouřování darů, kříže a oltáře. Potom okouří kněze a lid.

191. Řádně ustanovený akolyta může, je-li to nutné, pomáhat knězi jako mimořádný přísluhovatel při podávání svatého přijímání. Podává-li se pod obojí způsobou, dává akolyta, není-li přítomen jáhen, přijímajícím kalich nebo ho drží, podává-li se namáčením.

192. Po skončení podávání pomáhá řádně ustanovený akolyta knězi nebo jáhnovi očistit a urovnat posvátné nádoby. Pokud ovšem není přítomen jáhen, odnese řádně ustanovený akolyta posvátné nádoby na abak a tam je obvyklým způsobem vyčistí, utře a urovná.

193. Po skončení mše akolyta a ostatní přísluhující spolu s jáhnem a knězem odcházejí průvodem do sakristie, stejným způsobem a v pořadí, jak přišli.

Pamětihodné události v roce 1843
Kanonická vizitace arcibiskupa
Aloise J. Schrenka
(pokračování)

str. 68 – slp. 1

Během zpěvu antifony a církevní modlitby za zdraví a sílu pro našeho Nejdůstojnějšího arcipastýře poklekla Jeho Vysokoknížecí Milost na předem připraveném, červeným sukem potaženém klekátku před hlavním oltářem, a ponořila se do rozjímavé modlitby. Poté se Jeho Milost odebrala na epistolní stranu hlavního oltáře a zaujala místo na přichystaném pontifikálním křesle v presbyteriu kostela, napravo od hlavního oltáře. Napravo i nalevo po boku Její Vysokoknížecí

Milosti zasedli na určených místech příslušníci ostatního přítomného duchovenstva, s výjimkou akolytů a ministrantů.

Na následné kázání bylo upozorněno zvonkem

str. 68 – slp. 2

u sakristie, načež zazněla za doprovodu varhan píseň *Otče, náš milý Pane*. Místní farář obdržel pak vkleče před svým kázáním požehnání od Jeho Vysokoknížecí Milosti a poté ve své promluvě vysvětlil důležitost záměru a vznešený účel dnešní tak navýsost obšťastňující přítomnosti Jeho Vysokoknížecí Milosti v chrámu Páně v Předním Ovenci. Po tomto kázání pak Nejdůstojnější arcipastýř sloužil u hlavního oltáře tichou mši svatou za asistence shromážděného duchovenstva a po jejím zakončení udělil monstranci shromážděné farní obci svátostné požehnání. Během mše svaté byla za doprovodu

str. 69 – slp. 1

varhan zpívána postní píseň *Již jsem dost pracoval* a při svátostném požehnání píseň *Svatý, Svátý, Svátý*. Poté byl uzavřen svátostánek a následovala katecheze školní mládeže z Velkých Holešovic, již se ujal ctihodný farní kooperátor z Předního Ovence P. František Tingel. Při ní vystoupily s děkovným proslovem na adresu Její Velkoknížecí Milosti dvě školačky z Velkých Holešovic, jež pak byly Jeho Milostí s povděkem obdarovány skvostnými, v safiánové kůži vázanými modlitebními knížkami s pozlacenou ořízkou.

Po zakončení examinační z náboženství vykonal Nejdůstojnější vizitátor předepsanou církevní smuteční pobožnost za zemřelé farníky a poté si pozorně prohlédl celý

str. 69 – slp. 2

kostel, tedy oltáře, křtitelnic (baptisterium), celou sakristii a tam vystavená kostelní roucha a paramenta, jakož i další předměty. Během této prohlídky zpíval shromážděný zbožný lid píseň *Ach můj nejsladší Ježíši*.

foto: Mgr. Štěpán Duhán
transliterace, transkripce a překlad:
PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

Úklid kostela / 5. 8. 2023

Prázdninové měsíce bývá Praha vyliďněná, a to se týká i farníků. Nicméně ani v létě se kostel sám neuklidí a je potřebné, aby se našlo dost dobrovolníků, kteří pomohou s jeho úklidem. Vzhledem k tomu, že očekáváme méně lidí než obvykle, Jakub s Evičkou, kteří si tuto aktivitu v naší komunitě vzali na starost, mají připravenou „úspornou“ verzi, při níž se udělá to nejnútnejší. Jako obvykle nebude chybět krátké seznámení na začátek hned po modlitbě a na závěr zase pár přátelských slov u malého občerstvení.

Zkoušky pěveckého sboru / 14., 21., 28. 8. 2023

Členové farního pěveckého sboru jsou první, kteří zahajují poprázdninový provoz v komunitním centru. Každé pondělí v 18:30 začíná zkouška, která trvá přesně dvě hodiny a během níž se nacvičují zpěvy, přednášené při největších církevních slavnostech v našem kostele. Neváhejte a přidejte se k nim: potřebujeme mužské i ženské hlasy. Nejsme sice profesionálním tělesem, ale díky nadšení a lásce k hudbě se za výkon během liturgických slavností určitě nemusíme stydět.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie / 15. 8. 2023

Učení církve, které zobrazují i nejstarší ikony, jakož i mnoho obrazů slavných mistrů (za všechny jmenujme aspoň El Greca z roku 1555 anebo Rubense z roku 1626), bylo jako dogma prohlášeno teprve roku 1950: Panna Maria byla s tělem i duší vzata do nebe, aniž by prošla tělesnou smrtí. Jde o tajemství, uchovávané tradicí od apoštolských dob. Ten jev je ve východních církvích předáván termínem „usnutí“, neboli „uspění“. V naší církvi jsme zvolili technicky sice nepřesný, zato smyslům srozumitelnější termín. V Římě se liturgie se zmínkou nanebevzetí Boží Matky sloužila již v 5. století.

Štrúdl na kostelní zahradě / 15. 8. 2023

Zmiňovaná slavnost patří mezi největší církevní svátky a její význam je zdůrazněn i tím, že je zařazena mezi devět tzv. zasně-

cených dnů, které má křesťan prožívat jako neděle: sejít se s ostatními věřícími na modlitbě, slavit s nimi mešní liturgii, nepracovat pro výdělek, vyhýbat se těžké práci a hledat způsob, jak více potěšit někoho, kdo je sám anebo v nouzi. Pojdme se i v tomto vracet na začátek, kdy ještě přesně tento model křesťanství fungoval a zabíral. A navíc si to oživme něčím příjemným. Po skončení mše svaté bude otevřená kostelní zahrada a na stůl může přinést kdokoli z nás štrúdl, jak ho peče: sladký nebo slaný, s jakoukoli náplní. Budeme ochutnávat a povídat si. I to může být forma společného slavení církevního svátku.

Návštěvy seniorů / 18. 8. 2023

Ještě donedávna chodili pravidelně mezi nás a někteří z nich byli velmi čilými a aktivními farníky. Stáří a nemoc však s sebou často nesou i imobilitu, kdy jsou odkázáni na péči jiných, nejednou někoho úplně cizího. Bude to do budoucna určitě jeden z velkých úkolů naší komunity – umět se postarat o ty, kteří nemají vlastní rodinu anebo které vlastní rodina odvrhla třeba proto, že jsou kvůli nemoci či stáří pomatení na rozumu anebo občas nesnesitelní. Než najdeme společné řešení i dostatek ochotných a pracovitých dobrovolníků, tento prázdninový pátek je navštíví za nás všechny otec Miloš. Nahlásit je můžete e-mailem anebo prostřednictvím sms průběžně, nejpозději v úterý 15. srpna.

Farní dovolená / 21.–26. 8. 2023

Není nás sice plný autobus jako v časech před covidem, nicméně pomalu se opět vracíme k touze prožít část v roce spolu, napříč generacemi, a to v létě, kdy můžeme spojit příjemné s užitečným. Dvacítka mužů a žen se vybere poznávat neznámá místa v Německu, která jsou spjata i s našimi dějinami: právě v Ellwangenu podle tradice věznili bavorští kněží sv. Metoděje a právě sem konali poutě čeští emigranti v době, kdy se v jejich vlasti věřící modlili a zpívali na Velehradě. Bydlet budeme navíc u poutního místa Panny Marie Ochránkyně na kopci Schöneneberg.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

středa 17:30
pátek 17:30
neděle 9:00

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa 14:30–16:45

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek 15:00–17:00

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší
kromě prvního pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

budou obnoveny opět v září 2023

AKCE MĚSÍCE

4. 8. 2023	výstav Eucharistie (17:00)
5. 8. 2023	úklid kostela (8:00)
6. 8. 2023	sběrka do Fondu sv. Vojtěcha (9:00)
6. 8. 2023	příprava k biřmování 7 (10:30)
7. 8. 2023	modlitba za Britské Panenské ostrovy (18:15)
13. 8. 2023	mše svatá na Karlštejně (15:00)
15. 8. 2023	slavnost Nanebevzetí Panny Marie (17:30)
15. 8. 2023	společný štrůdl na kostelní zahradě (18:30)
18. 8. 2023	návštěvy starých a nemocných (8:30–12:00)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100.- Kč.

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejích aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti **201333389/0800**, vedeného v České spořitelně.

Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variabilní symbol (VS):

- a) oprava elektřiny, topení, nutná údržba: VS **5052018**
- b) běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS **3032019**
- c) charitativní a humanitární projekty: VS **1012020**

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

†Bubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
e-mail: farnost.bubeneč@gmail.com,
IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
farář P. Miloš Szabo, mobil: 731 625 968,
www.farnostbubeneč.cz FB: Farnost Bubeneč